

קונטרס
אל תשבר

יחזק ויאמץ את כל בר ישראל שיחזיק מעמד בכל מה
שעובר עליו בימי תנ"ו, ושום דבר שבעולם לא יוכל
לשבר אותו ולא לפילו ולא יחליש דעתו כלל, רק מכל
צרותיו וירידותיו והרפתקאותיו יברח אליו ותפנה,
ועל-ידי-זה יעבר את זה העולם בשלום, ויהיה תמיד
דבוק במי החיים בו ותפנה.

*

בנוי ומיסד על-פי דברי
רפנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורפנו
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו.

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו
הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אגיס ליה
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו,
ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי
חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תובב"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר: עֵקֶר הַצְּלַחַת הָאָדָם
בְּזֶה הָעוֹלָם — כְּשִׁזְכָּה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד
וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר שְׂפָעוֹלָם יִהְיֶה
אִיךָ שְׂיִהְיֶה, הוּא מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְבָרוּחַ רַק
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֵה שְׂרַק עוֹבֵר עָלָיו
דְּבַר גָּדוֹל וְדְבַר קָטָן הוּא יוֹדֵעַ שֶׁהַכֹּל
בְּהַשְׁגָּחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ הַפְּרָטִית, אֲזוֹ דִּיקָא אִינוּ
נִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבַר, וְעוֹבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם
בְּשָׁלוֹם.

(אמרי מוהרא"ש, חלק ב', סימן תקסב)

קוֹנְטֵרַס

אַל תִּשְׁבֵּר

.א

צָרִיךְ שְׁתַּדַּע, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, שְׁבֻזָּה הָעוֹלָם
עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים,
קִטְנוֹת וַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי שׁוֹבְרִים אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי
שְׁבִירוֹת, וְהַכֹּל לְמַעַן נִסּוּתוֹ לְרֵאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה
בַּיַּעַת צָרְתוֹ; וְלִכֵּן רְאֵה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לֹא
לְהִשְׁבֵּר מִשּׁוּם דָּבָר שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֲדַרְבָּה, הַרְגֵּל
אֶת עֲצָמְךָ לְבָרוּחַ אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, וְתִשְׁיַח וְתִסְפָּר אֶת
כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ, הִינּוּ בְּשַׁעָה שְׁמַר
לָךְ מְאֹד, כִּי כֻּלָּם עֲזָבוּ אוֹתְךָ וְכֻלָּם חוֹלְקִים עָלֶיךָ
וְכֻלָּם מְדַבְּרִים עָלֶיךָ, וְאַתָּה מְלֹא צָרוֹת וְיִסּוּרִין
וּמְכַאוּבִים וּמְרִירוֹת גְּדוֹלָה, עַד שֶׁנִּדְמָה לָךְ שְׁאֲבַדְתָּ
אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת יַחַד, כִּי מִגִּיעַ לַפְעָמִים לְאָדָם

מִצָּב כְּזֶה, שְׁנֵדְמָה לוֹ שְׁאֵבֵד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת,
 וּכְאֵלוֹ לֹא רַק הָעוֹלָם הַזֶּה נִגְדוּ אֲלֵא גַם כָּל הָעוֹלָם
 הֵבֵא נִגְדוּ. בְּנִי, בְּנִי! בּוֹ בְּרַגַע שֶׁהִגַּעַת לְמִצָּב כְּזֶה,
 תִּדַע שְׂאֵם תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד וְתִבְרַח אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
 וְתִשִּׁיחַ וְתִסְפֹּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ,
 וְתִבְטֵל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, וְתִדַע, שְׁאֵינְךָ יוֹדֵעַ שׁוּם דְּבָר, כִּי תִכְלִית
 הַיְדִיעָה אֲשֶׁר לֹא נִדַע, אַתָּה אֵינְךָ יוֹדֵעַ מְאוּמָה
 מִמָּה שְׁקוֹרָה, בּוֹ בְּרַגַע שֶׁתְּהִיָּה חֶזֶק בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה
 וּמְזַכֶּכֶת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַחֲזִיק מֵעַמֵּד לֹא
 לְהַשְׁבֵּר, תִּזְכֶּה לְהַשִּׁיג מִדְּרָגָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה
 בְּעִבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, כִּי בְּרַגַע שְׁאֵדָם מִיֵּאֵשׁ עֲצָמוֹ
 מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הֵבֵא, וְנִשְׁאַר דְּבוּק בְּחֵי
 הַחַיִּים בּוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲזוֹ נִפְתָּחִים לוֹ כָּל הָעוֹלָמוֹת,
 וְזוֹכָה לְהִגִּיעַ אֶל מִדְּרָגָה כְּזוֹ בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת, אֲשֶׁר
 לֹא תֵאָר וְלֹא שֶׁעַר בְּחַיָּיו. וְתַחֲקֵק דְּבָר זֶה הַיֵּטֵב
 הַיֵּטֵב בְּדַעְתְּךָ, כִּי רַב אֵלוֹ בְּנֵי-אָדָם שֶׁהִגִּיעוּ לְמִצָּב
 כְּזֶה, שֶׁהִתְיַאֲשׁוּ מִן הָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הֵבֵא,
 אֵינָם יוֹדְעִים אֶל אֵיזוֹ מִדְּרָגָה יְכוּלִים לְהִגִּיעַ, אִם
 רַק יַחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד לֹא לְהַשְׁבֵּר, וְרַק יִתְפָּסוּ אֶת עֲצָמָם
 בּוֹ יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי שִׁירְגִילוֹ אֶת עֲצָמָם לְדַבֵּר רַק

אָלִיו יִתְבַרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וַיֵּאֱמִינוּ
 בְּאַמוּנָה מְזַכֶּכֶת שְׂאִין בְּלִעְדֵּיו יִתְבַרֵךְ כָּלֵל, אִזְ דִּיקָא
 יִזְכוּ לְהַגִּיעַ לְמַדְרָגָה כְּזוֹ שֶׁהִיא מְדַרְגַת הַצְּדִיקִים
 הַקְּדָמוֹנִים. וּמַחֲמַת שָׂרֵב הָעוֹלָם אֵינָם יוֹדְעִים אֶת
 זֶה, לְכֵן כְּשֶׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם אֵיזָה מִשְׁבֵּר בְּחַיִּים, אוֹ
 נוֹפְלִים בְּמָקוֹם שְׁנוּפְלִים וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁמַּגִּיעִים
 לְמַצָּב שֶׁל יֵאוּשׁ, שְׁמֵיֶאֱשִׁים אֶת עֲצָמָם מִן הָעוֹלָם
 הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא, אִזְ רַחֲמָנָא לְצַלָן, מִתְאַבְּדִים
 אוֹ מִשְׁתַּגְּעִים. וּבְאַמַּת צָרִיף לְהִיּוֹת בְּדִיוֹק הַהַפּוּף,
 בְּמַצָּבִים הֶכִי קָשִׁים וְהֶכִי גְרוּעִים אָסוּר לְהִשָּׁבֵר
 בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, אֶלֶּא צְרִיכִים לְהַחְזִיק בְּאִין סוּף
 בְּרוּף הוּא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהוֹדַע אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדֵּיו
 יִתְבַרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא יִתְבַרֵךְ מִחֲתִיָּה וּמִהֲוִיָּה וּמְקַיִם אֶת
 כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמַח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם
 עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַרֵךְ, וְאִזְ בְּנֵי, בְּנֵי,
 אִם תַּכְנִיס בְּדַעְתְּךָ יְדִיעוֹת אֱלוֹ, וְלֹא תִשָּׁבֵר בְּשׁוּם
 פָּנִים וְאַפֵּן, אִזְ יֵאִיר עָלֶיךָ מְלֶךְ הַכְּבוֹד, וְתִזְכֶּה
 לְרוּח־הַקֹּדֶשׁ בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, וּבְלִבְד שִׁיְהִיָּה בְּלֵב
 אֱמַת וּבְלֵב גָּכוֹן, וְלֹא תִטְעֶה אֶת עֲצָמְךָ, וְתַחֲתִיָּה
 וְתַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם; אֲשֶׁרִי
 מִי שְׁשׁוּמַע אֶל דְּבַר־יְנוֹ אֱלֹה, וְאִזְ טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא

ולנצח נצחים.

ב.

בני, בני! עליך לדעת שמגיעים לאדם בזה העולם זמנים שכלם כנגדו, ואז הוא בנסיון קשה מאד מאד לא להשבר, כי מרב צרות ויסורים וקטנות ומכאובים ולוחשי לחישות שנושכים אותו בני-אדם בארס לשונותיהם, האדם יכול להשבר לגמרי, ואם זוכה להחזיק מעמד בעת צרתו ואינו נשבר משום דבר, אלא אדרבה מתחזק יותר באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע ומאמין אשר הוא יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והכל לכל אלקות גמור הוא, ומכניס עצמו היטב היטב בתוך ידיעות אלו, אז בו ברגע אם הוא אינו נשבר, אזי זוכה להגיע אל מדרגות גדולות להפנים מהיכל אל היכל, עד שמגיע אל הארה כזו שהיא תמיד בשמחה, אבל מצד שני יש סכנה גדולה מאד מאד לאדם, שלא יפל בנוקבא דתהומא רבא, שזו המדרגה של

הצדיקים וזה הכשלון של הרשעים, הצדיק יודע
 אשר בכל צרותיו לו צר כביכול, והוא יתברך אתו,
 עמו ואצלו נמצא, ומכל צרותיו שעוברות עליו
 בזה העולם, הוא בא אליו יתברך בלב נשבר
 ונדכא, ושופך את נפשו לפניו יתברך, שיחוס
 וירחם עליו, ויזכה לצאת מן המצר, אך הרשע
 מרב עוונותיו ברא קלפות ומשחיתים, שמעלימים
 ומסתירים את האמונה הקדושה, ועל-ידי-זה נשבר
 לגמרי, ופורק על לגמרי, ובורח ממנו יתברך, ואז
 נתוספים עליו צרות על גבי צרות, וחשך על גבי
 חשך, עד שנאבד ונעשה כלה לגמרי. ובאמת אין
 לה דבר העומד בפני התשובה, כי אפלו מי שעבר
 על כל התורה כלה, אם רק ישוב בתשובה שלמה
 אליו יתברך, ויבוא ויבקש ויתתנן על נפשו, לא
 יזוז משם עד שהקדוש-ברוך-הוא יקבלו. בני, בני,
 הצדיקים הגדולים יודעים זאת, ועל-כן הם חוזרים
 בכל יום ובכל שעה ובכל רגע בתשובה, ובוכים
 ומבכים שמים וארץ, שלא יהיו נדחים מאור פני
 מלך חיים, ועל-ידי-זה מאיר עליהם הקדוש-ברוך-
 הוא באור נורא ונשגב מאד. ולכן ראה, אהובי, בני
 היקר, אפלו שאתה כבר במקום שאתה נמצא,

וְעֲשִׂיתָ כָּל מִינֵי מַעֲשִׂים מְגִנִּים, וְחָטָאתָ יָמִים
 וְשָׁנִים, וְגַם עֲכָשׂוּ עוֹבֵר עָלֶיךָ מֵה שְׁעוֹבֵר צְרוּת
 וְיִסּוּרִין, רְאֵה לְקַבֵּל הַכֹּל בְּשִׂמְחָה, כִּי תִדַע שְׂאִין
 שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלִתֵּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאַפְלוּ שְׂמֻצְרִים
 לְךָ בְּנֵי-אָדָם, וְנִסְתַּלְקוּ מִמֶּךָ הַחַיּוֹת וְהָאוֹר וְהַמַּחֲיִן,
 עַד שְׂאֵתָה מְרָגִישׁ שְׂאֵתָה אָבוֹד לְגַמְרִי, וְנִדְחָה
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵתָה נִמְצָא לְאַחַר יְאוֹשׁ, בְּאַמֶּת בּוֹ
 בְּרָגַע שֶׁהִגְעַתָּ לְמַצְבִּים קָשִׁים כְּאֵלוֹ, חוֹבָה עָלֶיךָ
 שְׂתַחֲזִיק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה
 תַּחֲזֹר לְמִדְרַגְתְּךָ. וְזֶה מֵה שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
 (שְׁבַת לֵא.), שְׂשׂוֹאֲלִין אֶת הָאָדָם: צְפִיתָ לִישׁוּעָה?
 הֵינּוּ בִיעַת שְׂמַתְגַּבְרִים עַל הָאָדָם הַקְּטָנוֹת, הַדִּינִים
 וְהַיִּסּוּרִים, הַעֲבֵרוֹת וְהַחֲטָאִים, הַיְאוֹשׁ וְהַמְרִירוֹת,
 אִם אַז מְצַפֶּה לִישׁוּעָה לַחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, בּוֹ בְּרָגַע
 הַכֹּל מִתְהַפֵּף לְטוֹבָה; כִּי כָּל אֵלוֹ הַיִּסּוּרִין הֵם
 מִתְקִים לְרְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּלְבִרוֹר וְזִכּוּף הַנֶּשְׁמָה,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכָה לְהַגִּיעַ לְהַתְפַּשְׁטוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת
 בְּבִטּוֹל וּבְהַכְנָעָה וּבְלֵב נִשְׁבֵּר, וְזוֹכָה לְהָאִיר עַל
 נַפְשׁוֹ אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא; וְעַל-כֵּן רְאֵה, בְּנֵי,
 מֵה לְפָנֶיךָ, אִם כָּבֵר הִגְעַתָּ לְמַצְבִּים כְּאֵלוֹ
 שֶׁהִתְיַאֲשַׁתָּ מִהָעוֹלָם הַזֶּה וּמִן הָעוֹלָם הַבָּא, בָּרַח לְךָ

רק אליו יתברך, אשר זוהי מדרגת הצדיקים שהם בכל רגע דבוקים בתי החיים בו יתברך, וזה לא נפר מבחון כלל; כי גדולי הצדיקים מוכנים למסור נפשם לגמרי אל האין סוף ברוך הוא, ועל-ידי-זה שופע עליהם אור ורוח-הקדש ברוכה, ומרגישים חיות ושמחה עצומה ודבקות גדולה באין סוף ברוך הוא, ונתחדשים אצלם בכל פעם יחודים חדשים וחדושים חדשים, ועל-כן גם אתה, אהובי בני היקר, אף שעשית מה שעשית, ונתלכלכת במה שנתלכלכת, אם רק תשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, ולא תעזב את עצמך בשום פנים ואפן, ולא תשבר, אז ניקא יאיר עליך מלך הכבוד בעצמו, ותוכל להחזיק מעמד. העקר ראוי אהובי, בני היקר, לא להשבר משום דבר שבעולם, ואפלו שכל העולם כלו כנגדך, אל תסתכל על זה כלל, ואל תאבה ואל תשמע אל שום ברירה שרוצה לנתק אותך ממנו יתברך, רק תדע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והדבק את עצמך לגמרי לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואז תרגיש עצמך אדם אחר לגמרי. ואם תצית אותי בדבר זה, לא תתחרט — לא בעולם הזה ולא בעולם הבא.

ג.

בְּנֵי, בְּנֵי! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מָה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְ"אֵל תִּשְׁבֵּר" מִשּׁוֹם דְּבָר. וְעָלֶיךָ
לְדַעַת, אֲשֶׁר הָאָדָם מַגִּיעַ לְמַצְבִּים כְּאֵלוֹ שְׁנֵדְמָה לוֹ,
שֶׁהַכֹּל אָבוֹד, שְׁאֵבֵד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם
הַבָּא, כִּי בְּעוֹלָם הַזֶּה כָּלֵם מְדַבְּרִים עָלָיו וְכָלֵם
נוֹשְׁכִים אוֹתוֹ בְּאָרֶס לְשׁוֹנוֹתֵיהֶם, וְלוֹחֲשִׁים עָלָיו כָּל
מֵינֵי לְחִישׁוֹת, וּמְדַבְּרִים עָלָיו כָּל מֵינֵי לְשׁוֹן-הֶרַע
וְרִכִּילוֹת וְלִיצְנוֹת, וּבְעוֹלָם הַבָּא הוּא מְרַגֵּשׁ שֶׁהוּא
מָלֵא כָּל מֵינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת, וְאֵין לוֹ כְּבָר שׁוֹם
חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא. עָלֶיךָ לְדַעַת, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקָּר,
שְׁדִיקָא אֲזוֹ צְרִיכִים לְהִתְגַּבֵּר בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יְתַבְּרֵךְ, וְלִסְלֵק אֶת דַּעַתוֹ לְגַמְרֵי, וְלִידַע אֲשֶׁר הוּא
יְתַבְּרֵךְ מְחִיָּה וּמְהִוָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְאֵין לוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא;
וְעַל-כֵּן תִּדַע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקָּר, כְּשֶׁתִּגִּיעַ לְמַצְבִּים
כְּאֵלוֹ שְׁאֵתָה שְׁבוֹר בְּדַעְתְּךָ וּבְלִבְךָ, וְאֵתָה מָלֵא
צְרוֹת וְיִסּוּרִין וּמְכַאוּבִים רָעִים, וְעוֹבֵר עָלֶיךָ מָה
שְׁעוֹבֵר, תִּדַע אֲשֶׁר אֲזוֹ דִּיקָא צְרִיכִים לְהֶאֱמִין בּוֹ
יְתַבְּרֵךְ בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה. וְעַקֵּר הָאֶמוּנָה — לְהֶאֱמִין

אל תשבר

ריא

בְּאֵמֶת שְׁאִין שׁוֹם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵיו יִתְבַּרֵךְ כָּלֵל,
וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ רַק מִמְּנוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְאֶפְלוּ בַעַל בְּחִירָה שְׁמַצֵּעַר אוֹתָהּ, וְאִתָּהּ
סוּבֵל מִמְּנוֹ צָרוֹת וְיִסוּרִים וּמְכַאוּבִים, תִּדְעַ אֲשֶׁר
שָׁם גָּנוּז רְצוֹן אֱלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְהוּא שְׁלוּחוֹ שֶׁל
מְקוֹם, וְכִשְׁתֵּאֲמִין בְּזֶה בְּאֵמֶת, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת
וְהַשְּׁפָלוֹת, וְתִקְבַּל הַכֹּל בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה, מִיָּד יֵאִיר
עָלֶיךָ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ אוֹר כְּזֶה, שֶׁלֹּא שְׁעֵרְתָּ מִיָּמֶיךָ,
וְתִטְעַם טַעַם עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הָעוֹלָם
הַזֶּה יִתְקַשֵּׁר לְעוֹלָם הַבָּא, וְהָעוֹלָם הַבָּא יִתְקַשֵּׁר
לְעוֹלָם הַזֶּה, וְיֵאִיר עָלֶיךָ זֵיו הַשְּׂכִינָה, עַד שֶׁלֹּא
יַעֲשֶׂה אֶצְלֶךָ שׁוֹם רֶשֶׁם מִשׁוֹם בֶּן אָדָם; כִּי בְּשַׁעֲה
שְׁאָדָם רוֹאֶה שְׁאִין לוֹ אֵף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִין
לוֹ אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם הַבָּא, אִזּוּ דִּיקָא נִתְגַּלָּה לוֹ אוֹר
הָאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁהוּא מְלֵא אוֹר וְחִדּוּה
וְשִׂמְחָה וְחֵיּוֹת אֱלֻקוֹת. אַךְ אֵל זֶה צְרִיכִין הַתְּחִיּוֹת
עֲצוּמָה לֹא לְהִשָּׁבֵר, כִּי כְּשֶׁבָאִים לְאָדָם צָרוֹת
וְיִסוּרִין מִבַּעַל בְּחִירָה, אִזִּי בְּנִקְל שִׁישְׁכַח מִמְּנוֹ
יִתְבַּרֵךְ, וְחוֹשֵׁב שֶׁהִבְעֵל בְּחִירָה עֲשֶׂה אֶת זֶה
מַעֲצָמוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְחִיל לְקַלְלוֹ וּלְבַזּוֹתוֹ וּלְרִיב
עִמוֹ, וְאִזּוּ בְּאֵמֶת מְאֻבָּד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם

הבא גם יחד, אבל אם יודע ומאמין באמונה
 ברורה ומזככת שבכל אלו שמציעים אותו
 ומקפחים פרנסתו ומחרפים ומגדפים אותו
 ומדברים עליו כל הלשון-הרע והרכילות שבעולם,
 ומקללים ומבזים אותו, גם שם נמצא אלופו של
 עולם, והוא בעצמו ובכבודו יתברך מיסר אותו
 כאב את בנו, מיד כשיכניס בעצמו ידיעות אלו,
 יתפרדו ממנו כל פועלי און, ותבוא לו ישועה
 באמת. ובלבד אהובי, בני היקר, שתאמין באמת,
 אשר אין בלעדיו יתברך כלל, ואל תדבר שום דבר,
 רק תקבל את הכל באהבה, ו"אל תשבר" בשום
 פנים ואפן, אז יאיר עליך מלך הכבוד. ולכן ראה,
 אהובי, בני היקר, לחזק ולאמץ את עצמך בכל
 מיני אפנים שבעולם, ואז תראה ישועות רבות
 שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, העקר החזק
 מעמד, ואז טוב לך כל הימים.

ד.

בני, בני! ראה לחזק את עצמך מכל מה
 שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות ו"אל תשבר"

אל תשבר

ריג

מִשׁוּם דְּבַר, אֲלֵא הַדְּבַק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְּבַרְךָ, וְתָמִיד תִּדְעַ שְׁכַל מַה שְּׁקוֹרָה עִמָּךְ בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, הַכֹּל מִרְשׁוֹת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן, וְהַכֹּל מִשְׁגָּח רַק מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ בְּעֲצָמוֹ, עַל-כֵּן מַה וְלָמָּה לָךְ לְהִשָּׁבֵר כָּל-כָּף מִכָּל דְּבַר, הֵן אָמַת שְׁכוּאָבִים לָךְ הַרְבֵּה דְּבָרִים שְׁאִין הוֹלֵךְ כְּמוֹ שְׁאַתָּה רוֹצֶה, עִם כָּל זֹאת אִם תִּזְכֶּה לְבַטֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדְעַ וְתִאֲמִין בְּאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, אֲשֶׁר אִין בְּלַעֲדֵיו יִתְּבַרְךָ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכֹל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הִיא, עַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא תִּזְכֶּה לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, פִּי "אִין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַחֲטָא", הֵינּוּ שְׁאַפְלוֹ גְּדוּלֵי הַצְּדִיקִים עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מַה שְּׁעוֹבֵר, וְעַקֵּר גְּדֻלָּתָם הִיא הַהִתְחַזְּקוֹת שְׁבָהֶם, שְׁזוֹכִים לְחִזּוֹק עֲצָמָם בְּכֹל מַה שְּׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת, וְתָמִיד בְּיָטִלִּים וּמְבַטְלִים לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וְעַל-כֵּן רָאָה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקָּר, מָה עִמָּךְ, שְׁעוֹבָרִים לָךְ יָמִים וְשָׁנִים, וְאַתָּה מִנָּח בִּיאֹוֶשׁ וּבְמִרְרוֹת כְּזוֹ, רָאָה לְהַדְּבִיק אֶת עֲצָמְךָ לְגַמְרֵי בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִז תִּגּוֹר בְּעוֹלָם הַחַרוּת; אֲשֶׁרִי מִי שְׁשָׁם דְּבָרִים אֵלֶּה בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים,

וּיִמָּנָה גַם-כֵּן בֵּין צְדִיקֵי הַדּוֹר, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי
חֶלְקוֹ!
.

ה.

רֵאָה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל
מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר יִהְיֶה
מֵה שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, עָלֶיךָ רַק לְדַבֵּק אֶת
עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה, וְתִשְׁמַח אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְדִיְקָא עַל-יְדֵי
שִׂמְחָה תִּזְכֶּה לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם. כִּי זֶה הָעוֹלָם
אֵי אֶפְשָׁר לְעֵבֵר כִּי אִם עַל-יְדֵי שִׂמְחָה, וְלִצְחַק
מִהַכֵּל, כִּי פָגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם
לְגַמְרֵי, וְרַב בְּנֵי-אָדָם נִשְׁבָּרִים מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר
עֲלֵיהֶם, מֵרַב עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת שְׂמִסְבֶּבֶת אוֹתָם, כִּי
הַצָּרוֹת וְהִיסוּרֵי הוֹרְסִים אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, עַד
שֶׁנוֹפֵל בְּעֵינָי עֲצָמוֹ וְנִשְׁבָּר, כִּי נִדְמָה לוֹ כְּאִלּוֹ אֶבֶד
מָנוּס וְתִקְוָה מִמֶּנּוּ, אֲבָל בּוֹ בְּרָגַע שֶׁאָדָם זוֹכֶה
לְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהוּא
יודֵעַ וּמֵאֲמִין שֶׁהַכֵּל מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֲזַי הוּא שֶׁשׁ
וְשִׂמַח; וְעַל-כֵּן רֵאָה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְדַבֵּק אֶת

עֲצֻמָּה בְּחַי הַחַיִּים, וְאִז יֵאִיר עֲלֶיךָ מְלַךְ הַכְּבוֹד,
 וְתִזְכֶּה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
 לְשִׁבֵר אוֹתָךְ. הָעֶקֶר הוּא שְׂמֻחָה, וְדָבָר זֶה אֶתָּה
 צָרִיךְ לְזַכֵּר תָּמִיד, לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּה בְּכָל מִינֵי
 אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֶפְלוּ שֶׁכָּבֵר הַגְּעֵת לְמַצְבִּים כְּאֵלוּ
 שֶׁהִתְיַאֲשַׁת מִחַיֶּיךָ, עִם כָּל זֹאת עֲלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק לֹא
 לְהִשָּׁבֵר, כִּי אֶפְלוּ בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתָיו, שְׂנֵדָמָה
 לְךָ שֶׁאֶתָּה נִמְצָא שָׁם, גַּם שָׁם אָסוּר לְהִשָּׁבֵר, וְאִם
 תִּקַּח אֶת הַקִּדְמָה זוֹ, אִז תִּעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם
 בְּקִלּוֹת; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנֵּס בְּלָבוּ יְדִיעוֹת אֵלוּ
 בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת גְּדוֹלָה, כִּי מִי שֶׁהוּא חָכֵם
 בְּעֵינָי עֲצֻמוֹ, וְאִינוֹ רוֹצֶה לְקַבֵּל דְּבוּרִים אֵלוּ, אִז
 יִשָּׁבֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר; עַל-כֵּן רְאֵה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר,
 לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק
 בְּשִׂמְחָה, וְשִׂמְחָה תִּרְחִיב לְךָ אֶת הַמַּחֲזִין וְאֶת הַדַּעַת,
 וְתִזְכֶּה לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֶצְלוּ יִתְבַּרֵּךְ
 "עֲזוּ וְחַדְוָה בְּמִקוֹמוֹ", וְכִפִּי שֶׁאֲדָם שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, כֵּן
 זוֹכֶה לְהַפְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאִינוֹ נִשְׁבֵּר
 מִשׁוּם דְּבַר; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִז טוֹב לוֹ
 כָּל הַיָּמִים.

ו.

בני! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שפועלים, ושום דבר שפועלים לא יוכל לשבר
אותך, ואפלו שאתה בא למצב שנמאסים לך
החיים מרב יאוש, ונדמה לך פאלו אבדת את
העולם הזה והעולם הבא גם יחד, עם כל זאת
ראה, אהובי, בני היקר, לחזק את עצמך באמונה
פשוטה בו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע אשר אין
בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא,
וכל מה שתכניס בעצמך ידיעות אלו, על-ידי-זה
תזכה למדרגות רמות בעבודת השם יתברך; כי כל
אלו הצדיקים שזכו להגיע למה שזכו, עד לרוח-
הקדש ברוך, הכל היה על-ידי שהתיאשו לגמרי
מן העולם הזה והעולם הבא גם יחד, כי הרגישו
את עצמם הכי גרועים והכי פחותים, עד
שנתבטלה ישותם לגמרי, ועם כל זאת התחזקו
באמונה פשוטה בו יתברך, ועל-ידי-זה דיקא
הגיעו למדרגתם; ועל-כן בשעה שאתה נופל
בדעתך כל-כך, ראה דיקא אז לחזק את עצמך
באמונה פשוטה באין סוף ברוך הוא, ותמשיך על

אל תשבר

ריז

עצמך אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו. והעולה על הכל הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, ולספר ולפרש את כל אשר עם לבך אליו יתברך, ודיקא על-ידי-זה תזכה להתעלות במדרגה עליונה מעלה מעלה, ותהיה עיל ונפיק, ותמשך עליך הארה עצומה. ובלבד אהובי, בני היקר, שלא תשבר משום דבר שבעולם, ואפלו שיגיעו לך המצבים הכי קשים בעולם, הדבק את עצמך אז רק בו יתברך, ותראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שיאיר עליך מלך הכבוד באור עליון ובזיו ובחיות ובדבקות; אשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואז טוב לו כל הימים.

.ז.

אהובי, בני היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, פי בזה העולם צריכין התחזקות חדשה בכל יום ויום, ובפרט מי שעוברים עליו צרות ויסורים מבניו ומבני ביתו, עליו להתאמץ בהתחזקות עצומה לא להשבר משום דבר שבעולם, כי זה עקר מעלת בר ישראל,

שאינו נשבר משום דבר שבעולם, ובכל מה שעובר הוא מתחזק ואינו מניח את עצמו לפל, ועל-כן ראה להיות חזק, אהובי, בני היקר, ותדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תחשב אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא; כי המאמין האמתי, אשר מאמין בו יתברך אשר בכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, זה בעצמו יחזק אותו להחזיק מעמד ולא להשבר. העקר מה שאתה צריך הוא רק להרגיל עצמך לדבר אליו יתברך, ולספר לו יתברך את כל אשר עובר עליך בפרטי פרטיות, כאשר ידבר איש אל רעהו, וזה יחזק ויאמץ אותך, ויתן בך בטחון חזק לא להשבר משום דבר שבעולם; כי באמת אחר ישוב הדעת אמתי באים לידי מסקנה אשר כל הבריאה כלה: דומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, והוא יתברך מתיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ועל-כן מה ולמה להשבר, הן אמת שעובר עליך, אהובי, בני היקר, צרות ויסורים ומכאובים רעים עד מאד, ואתה סובל יסורי תפת מבית ומבחוץ, עם כל זאת אם תשבר — מה תפעל בזה?! אדרבה, תוסיף

אל תשבר

ריט

יגון על יגונה, ויסורים על יסורים, ומכאובים על מכאוביה, ולכן איעצה ויהי אלקים עמה, ברח לה עכשו למקום פנוי אשר אין שם בני-אדם, ותפרש את כל שיחתך אליו ותברך, וכל מה שעובר עליך בגשמיות וברוחניות תספר לו ותברך פאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ובזה תדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, כי בזה שאדם מדבר אליו ותברך ומספר לו ותברך כל מה שעובר עליו, על-ידי-זה הוא מדביק את נשמתו בו ותברך, וממשיך על עצמו הארה נוראה ונפלאה מכל העולמות, עד שזוכה להמשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות, ויכול לעבר על כל פגעי ומקרי הזמן; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לקחת את עצמך בידיך ו"אל תשבר" משום דבר שבעולם יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, אתה הדבק את עצמך רק באין סוף ברוך הוא, ותספר לו ותברך את כל מה שעובר עליך, ועל-ידי-זה תמשיך עליך אמונה ברוחה ומזככת, ותזכה להרגיש תמיד את אמתת מציאותו ותברך, ועל-ידי-זה תזכה לעבר את זה העולם בשלום, ותדע ותאמין אשר אין דרך אחרת, ומי שיאמר לה שיש איזו דרך אחרת

להנצל מפגעי ומקרי הזמן בלי הקדוש-ברוך-הוא, הוא שקרן וכופר בעקר, ורוצה להטעות אותך ולעשות לך שטיפת מח, כי באמת האדם הוא גוש עפר, טפה סרוחה, עפר ואפר, ומהעפר בא ואל העפר ישוב, וההכרח לו לשוב אליו יתברך, ועל-כן אל יטעה אותך יצרך כאלו יש איזה בית מנוס מלבד הקדוש-ברוך-הוא; ולכן ראה לשמע בקולי, אהובי, בני היקר, וברח לך עכשו רק אליו יתברך, ותספור לו יתברך את כל אשר עם לבבך, ועל-ידי-זה תעבר את העולם הזה בשלום, ותזכה להיות דבוק בתי החיים תמיד.

ח.

ראה, אהובי, בני היקר, לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, העקר ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ואפלו במצביך הקשים ביותר, ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותמשיך בעבודתך עבודת הקדש, הן אמת שלקחת על עצמך להתפלל הרבה אליו יתברך, עליך לדעת

שעל תפלה צריכין חזוק בכל יום מחדש, כי בדרך כלל, כשאדם מרגיל את עצמו לדבר ולבקש ולהתחנן אליו יתברך, אזי בתחלה נדמה לו כאלו אין מסתכלים עליו, ואף אחד אינו פונה אליו, ואף שמרבה בתפלה, הוא רואה שאין לו שום מנוס ומבטח, ואף אחד אינו רוצה לענות לו, ועל זה צריכים חזוק גדול מאד לא להשבר, אלא להמשיך בתפלה ובקשה בעקשנות גדולה, ואף שרואה שכל מה שמתפלל אליו יתברך עדין לא נענה, עליו לדעת, שכל תפלה ותפלה שהוא מתפלל אליו יתברך אינה הולכת לריק, אלא אדרבה, כל תפלה ותפלה קולעת אל חוט השערה, ובוודאי סוף כל סוף יזכה לישועה גדולה מאד מאד; כי העקר בתפלה הוא התחזקות, לחזק את עצמו בעקשנות נוראה ונפלאה עד מאד, להיות חזק ואמיץ לבא ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך בכל יום מחדש, ודיקא על ידי התחזקות יזכה להוציא מן הכח אל הפעל מה שרוצה, כי עקר כח התפלה הוא רק לא להשבר, כי מנסים את האדם מלמעלה בכל מיני נסיונות, לראות אם לבבו הוא באמת אליו יתברך, ובשביל זה מסבבים עמו בכל מיני סבובים,

שִׁיכְנָסוּ בּוֹ סִפְקוֹת וְקִשְׁיוֹת וְעִקְמוּמִיּוֹת עָלָיו יִתְבַּרְךָ,
 וְאִם הָאָדָם חֹזֵק וְאִמִּיץ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהִשָּׁבֵר
 מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, אֲזִי דִיקָא יִצְלִיחַ בְּתַפְלָתוֹ;
 עַל-כֵּן רָאָה אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל
 מִינֵי אִפְנָיִם שְׂבָעוּלָם, וְ"אֵל תִּשָּׁבֵר" מִשׁוּם דְּבַר
 שְׂבָעוּלָם, כִּי כָךְ צְרִיכָה לֵהִיּוֹת הַתְּפִלָּה —
 בְּעִקְשָׁנוֹת גְּדוֹלָה מְצֻד אֶחָד, וּבְרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים
 מְצֻד שְׁנֵי, וְלֹא לְהִתְבַּטֵּל מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם, אֲלֵא
 כְּמוֹ שְׂיֹצֵא לְמַלְחָמָה, וְלוֹקַח אֶת כְּלֵי הַיָּזִין וְיֹרֵה
 חֵץ אַחַר חֵץ, כַּדּוֹר אַחַר כַּדּוֹר, וְאִינוֹ מְתַפְעֵל
 מִהַשׁוּנָא כָּלָל, וְאַף שְׂבִיץ כָּךְ הוּא גַם-כֵּן חוּטֵף
 מִכּוֹת, וְנוֹפֵל עָלָיו עֶפֶר וְזָבֵל וּפְסָלֵת, וְהוּא נִמְצָא
 בְּפִתְחַד תְּמִידִי, עִם כָּל זֹאת חֵץ מְנַסֵּה אִינוֹ מְתַפְעֵל
 מִזֶּה כָּלָל, אֲלֵא הוּא רֵץ כְּנֶגֶד שׁוּנָאוֹ, וְיֹרֵה בּוֹ חֵץ
 אַחַר חֵץ, כַּדּוֹר אַחַר כַּדּוֹר, וְאִינוֹ מְתַפְעֵל מִשׁוּם
 בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, וְכֵן צְרִיף לֵהִיּוֹת בְּתַפְלָה, לֹא
 לְהִתְבַּטֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבָעוּלָם, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם
 מַחְשָׁבוֹת זְרוֹת הַמְעִיקִים לוֹ, וּמְכַל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן
 שְׁלֵא יִתְבַּהֵל וְלֹא יִתְפַּחַד וְלֹא יִשָּׁבֵר מִשׁוּם קִשְׁיוֹת
 וְסִפְקוֹת שְׂוֹכְנָסִים בּוֹ עָלָיו יִתְבַּרְךָ, וְכָכָל שְׂיִבְרַח
 אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כֵּן יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַהִסְתָּרוֹת;

אל תשבר

רכג

וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה לְקַחְתָּ עַל עֲצֻמְךָ עֲבוֹדַת הַתְּפִלָּה,
רְאֵה לְהִיּוֹת עֲקָשָׁן גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְ"אֵל תִּשְׁבֵּר"
מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, אֲלֵא בְּכָל יוֹם תָּבֵא אֵלָיו
יִתְבַּרְךָ מִחֻדָּשׁ, וְתִסְפָּר לוֹ יִתְבַּרְךָ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם
לְבָבְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת גְּמוּרָה, כַּאֲשֶׁר יִדְבַר
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבִּין אֶל אָבִיו. וְהַתְּפִלָּה צְרִיכָה
לְהִיּוֹת בְּכָל פַּעַם חֻדָּשָׁה לְגַמְרֵי כְּאֵלוֹ עֲדִין לֹא
הִתְחִיל כָּלֵל, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ, הֵינּוּ עַל-יְדֵי
שְׂמֵת־חֵיל בְּכָל יוֹם לְבִקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן עַל גִּפְשׁוֹ, כְּאֵלוֹ
עֲדִין בְּאַמֶּת לֹא בִקֵּשׁ כָּלֵל, וְזוֹ הַפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה שְׁלוֹ
שָׂבָא אֵלָיו יִתְבַּרְךָ; וּבְאַמֶּת לְפִי גִדְּלָתוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר
אֵין לָהּ חֶקֶר, וְאֵין לָנוּ הַשְּׂגָה בָרָם וְנִשְׂאָ, בְּוֹדָאֵי עֲדִין
לֹא הִתְחַלְנוּ כָּלֵל, וְעַל-כֵּן עֲקֵר הָעֲצָה בְּתַפְלָה
לְעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה וּלְבֹא אֲצֵלוֹ יִתְבַּרְךָ כְּאֵלוֹ
אַף פַּעַם עֲדִין לֹא בָּא, וְזֶה עֲקֵר הָעֲצָה לְהִצְלִיחַ
בְּמִלְחָמַת הַתְּפִלָּה. וְהֵן בְּתוֹרָה, אִם לְקַחְתָּ עַל עֲצֻמְךָ
סֹדֵר דְּרָךְ הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵינוּ ז"ל, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, הִלְכוֹת וְאַגְדוֹת,
בְּרִייתוֹת וְתוֹסְפּוֹתוֹת, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵי אֲפֹשֶׁר
לְהִצְלִיחַ בְּלְמוּד אֲלֵא עַל-יְדֵי תִקְוָה הָעֲקָשָׁנוֹת, לֹא
לְהִשְׁבֵּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,

וְאֶפְלוּ לֹא מַעֲצָמוּ, וְאִם שֶׁהוּא שׁוֹכַח מֵה שֶׁהוּא
 לֹמֵד, לֹא יִתְבַּהֵל וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל כָּלֵל מְזֵה, אֲלֵא בְּכֹל
 יוֹם יַחֲטֵף עוֹד כַּמָּה פְּסוּקִים וְעוֹד כַּמָּה פְּסוּקִים, עַד
 שְׂיִזְכֶּה לַעֲבֹר אֶת כָּל הַתַּנּוּן, וְכֵן לִהְיוֹת עֶקֶשׁן גָּדוֹל
 לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם וְיוֹם עוֹד פָּרָק וְעוֹד פָּרָק מְשֻׁנּוּת
 עַד שְׂיִזְכֶּה לְסַיֵּם אֶת שִׁשָּׁה סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְכֵן הוּא
 בְּשׁ"ס, בְּכֹל יוֹם לְלַמֵּד עֲמוּד אוֹ דָף אוֹ כַּמָּה דְּפִים
 בְּעֶקְשָׁנוּת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְכֵן שְׁלַחַן עָרוּף וּמְדַרְשׁ
 וְזֵהר וְתַקוּנִים וְכָל מִינֵי לְמוּדִים שְׂאָדָם מְקַבֵּל עַל
 עֲצָמוּ, יִתְחִיל אֶת הַסֵּפֶר מֵהִתְחַלָּה, וְיִלְמַד בְּכֹל יוֹם
 קֶצֶת אוֹ הַרְבֵּה, אֲבָל צָרִיף לִהְיוֹת עֶקֶשׁן גָּדוֹל עַל
 זֶה וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, אִם שְׁבִין כֶּף יַעֲבֹר עָלָיו מֵה
 שְׂיַעֲבֹר, שְׂיִשְׁפַח מֵה שְׂיִלְמַד, וְתַעֲבֹר עָלָיו חֲלִישוֹת
 הַדַּעַת, אֲסוּר לְהִתְבַּהֵל כָּלֵל מְכַל זֶה, כִּי מִי שֶׁרוֹצֵה
 לְזַכּוֹת לְהַשְׁגַּת הַתּוֹרָה, אִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן
 אֲלֵא עַל-יַדֵּי מִדַּת הַעֶקְשָׁנוּת, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם
 דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וְדִיקָא עַל-יַדֵּי-זֶה יִצְלִיחַ. וְכָל גְּדוֹלֵי
 יִשְׂרָאֵל שֶׁזָּכוּ לְהַשְׁיֵג הַשְּׁגוֹת הַתּוֹרָה עָבְרוּ אֶת
 הַנְּסִיוֹן הַזֶּה, שֶׁבְּכֹל פַּעַם נִכְנָסוּ בָּהֶם סְפָקוֹת
 וּבְלִבּוֹלִים וְקִשְׁיוֹת, וְרָצוּ לְשִׁבֵּר אוֹתָם, אִם הִחֲזִיקוּ
 מִעֲמָד וְהָיוּ עֶקְשָׁנִים גְּדוֹלִים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה

הקדושה, ולא עזבו עצמם בשום פנים ואפן, ודיקא על-ידי-זה הצליחו מאד; ועל-כן ראה, אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה באמת לקבל על עצמך על תורה, תהיה עקשן גדול מאד מאד על דבר זה, וראה לא להשבר בשום פנים ואפן, אלא להמשיך בכל יום ללמד תנ"ך כסדרן ומשניות כסדרן וש"ס כסדרן ומדרשים כסדרן וזהר ותקונים כסדרן וספרי הפוסקים כסדרן בעקשנות גדולה, ותתקדם בכל יום ויום עוד מעט ועוד מעט, עד שתזכה לסיים את כל התורה כלה, ותהיה על זה עקשן גדול מאד מאד, ולא להשבר ולא להתפעל משום ברירה בעולם שאומרת אחרת, כי מה לך עם אחרים, שהוא יכניס אותך לשאול תחתית ומתחתיו, כי שהוא אינו מענין לעזר לך, אלא רוצה לשבר אותך, ועל-כן מה יש לך עמו, ראה להיות חזק ואמיץ בדבר זה, ועל-ידי-זה תצליח בדרך תמיד. והן בפרנסה, אם לקחת על עצמך איזה ענין, אסור להשבר משום דבר שבעולם ומשום ברירה שבעולם, אלא תהיה עקשן גדול להוציא מן הכח אל הפעל רצונך וכסופיך, ודיקא על-ידי-זה תצליח, כי אי אפשר להצליח בזה

העולם, אלא על-ידי מדת העקשנות, ולא להשבר
 משום דבר ומשום ברִיָּה שבעולם, כי בזה העולם
 עובר על כל אחד ואחד נסיונות קשים ומרים,
 ובפרט בפרנסה, יש כל-כך הרבה מתחרים אשר
 מחלישים את דעתו, ורוצים לשבר אותו כאלו אבד
 מנוס ותקוה ממנו, אבל אם הוא לוקח את עצמו
 בידו, ואינו מתפעל משום ברִיָּה שבעולם, אלא
 הוא חזק ואמיץ בנקדתו, דיקא על-ידי-זה יצליח
 ואף שבין כך יעברו עליו כל מיני חלישות הדעת,
 שיראה שכל אחד מצליח והוא אינו מצליח, אל
 ישבר כלל, אלא ידע שהוא תלוי בידו יתברך,
 ובודאי הוא יתברך אב הרחמן, ורוצה ממנו תפלות
 ובקשות, להתפלל על פרנסתו, ודיקא על-ידי-זה
 יצליח, כי אין עניות מן האמנות ואין עצירות מן
 האמנות, אלא הכל בזכותו של האדם. ועקר הזכות
 של האדם הוא על-ידי שמדבק את עצמו באין סוף
 ברוך הוא; ועל-כן, אהובי, בני היקר, אם אתה
 רוצה להצליח בפרנסתך בזה העולם, תהיה עקשן
 גדול להוציא מן הכח אל הפעל רצונך וכסופיך,
 ואל תתפעל משום ברִיָּה שבעולם. וכן הדבר עם
 עסק התפלה והבקשה ועם למוד התורה הקדושה,

צָרִיף לְהִיּוֹת עֶקֶשׁן גָּדוֹל וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר
שְׂבָעוּלָם, וּמִי שֶׁהוֹלִיף בְּדַרְךְ זֶה, אִזּוּ יִצְלִיחַ וְיִרְפוּ
תְּמִיד.

ט.

אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי
אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְתִהְיֶה תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתִתְחַזֵּק אֶת
עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְתִדַּע שְׂבֻזָּה
הָעוֹלָם אֲסוּר לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי כִּף הֵם הַחַיִּים,
כְּמוֹ שֶׁאֵתָּה רוֹאֶה, וְאֵל יִפְתָּךְ יִצְרָךְ כְּאֵלוֹ יֵשׁ יוֹתֵר
טוֹב וַיֵּשׁ יוֹתֵר רַע, אֲלֵא עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר
כְּפִי בְּחִינָתוֹ וּכְפִי נִשְׁמָתוֹ וּכְפִי שְׂרָשׁוֹ בְּעוֹלָמוֹת
הָעֲלִיוֹנִים, וְעַל-כֵּן "אֵל תִּשְׁבֵּר" מִשׁוּם דְּבַר
שְׂבָעוּלָם, כִּי כִּף צָרִיף לְהִיּוֹת, וְעַקֵּר הַצְּלָחַת הָאָדָם
בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא, כְּשִׂמְכָנִים בְּעֲצָמוֹ יִדְעוֹת אֵלוֹ,
וַיִּוֹדַע אֲשֶׁר כִּף הוֹלְכִים הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּמוֹ
שֶׁהוּא רוֹאֶה לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר, וּמִי בְּאֵמֶת נִצּוֹל
מִפְּגְעֵי וּמִקְרֵי הַזְּמַן? מִי שֶׁמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין
סוּף בְּרוּף הוּא, וְתְּמִיד רַק מִמְּשִׁיף אֶת עֲצָמוֹ אֵלָיו
יִתְבַּרֵּךְ, וּמְדַבֵּר וּמְשִׁיחַ וּמְסַפֵּר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ אֶת כָּל

אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ, וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחַנִיּוֹת
 וּבְגִשְׁמִיּוֹת הוּא מְדַבֵּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ וּבוֹרַח רַק
 אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וַיּוֹדַע שְׂאִין לוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד
 רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא זֶה שְׁמַצְלִיחַ בְּזֶה
 הָעוֹלָם, כִּי אַחֲרֵת הָאָדָם עוֹבֵר יְסוּרֵי תַפְתּוֹת וְגִיּהֵנוּם
 בְּזֶה הָעוֹלָם; כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה מְלֵא מְרִירוֹת
 וּמִכְאוּבִים רָעִים, וְאִי אֶפְשָׁר לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם,
 כִּי אִם עַל-יְדֵי שְׁמִדְבָק עֲצָמוֹ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
 וּמְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ. וּמִי שְׂזוּכָה לְבִרְחַת תְּמִיד אֵלָיו
 יִתְבָּרֵךְ, הוּא מְנַצֵּחַ בַּמְּלַחְמָה, לֹא-כֵן מִי שְׁמַנְתֵּק אֶת
 עֲצָמוֹ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא תְּמִיד יִשְׁבֵּר; וְעַל-
 כֵּן, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, רְאֵה מֵה לְפָנַיִךְ, לֹא תוּכַל
 לְהִתְחַמֵּק מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים, הַבְּלוּלִים
 וְהַמְרִירוֹת, הַדַּחְקוֹת, הָעֲנִיּוֹת וְהַחֻבוֹת שְׁעוֹבְרִים
 בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲלֵא אִם תְּדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאִין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שְׂאִין לְךָ בְּזֶה הָעוֹלָם אֵף אֶחָד
 כָּלֵל, רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ, אֲזוֹ דִּיקָא לֹא
 תִשְׁבֵּר וְתִזְכָּה לְעֵבֵר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם. וְאִם
 אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיִּיךָ, רְאֵה לְהַכְנִיֵס בְּדַעְתְּךָ
 יְדִיעוֹת אֱלוֹ, כִּי הֵם עֲקָרִים גְּדוּלִים בְּחַיֵּי הָאָדָם
 וּבְחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם שָׁלוֹ, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד קָם מִי

שָׁקָם — בְּעֲלֵי חוּבוֹת וְנוֹגְשִׁים וּבְעֲלֵי מְרִיבוֹת
 וּמַחְלָקֵת וְצָרוֹת מְצָרוֹת שׁוֹנוֹת, וְיִסּוּרִים מִמִּינִים
 אַחֲרִים, מֵה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם,
 וְעַקֵּר הַצְּלַחַת הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם הוּא לֹא לְהִשָּׁבֵר
 בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, רַק לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד מִכָּל מֵה
 שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ לְעַבֵּר אֶת זֶה
 הָעוֹלָם; וְעַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקָר, לְצִיֵּת
 אוֹתִי, הַדְּבִק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֵין סוּף הוּא, וְתִדַּע שְׁכָף
 מִתְנַהֵג הָעוֹלָם, וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְעַל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד, כָּף צָרִיךְ לְהִיּוֹת כְּפִי שֶׁרֵשׁ נִשְׁמָתְךָ בְּעוֹלָמוֹת
 הָעֲלִיּוֹנִים, אִךְ הַבְּחִירָה בְּיָדְךָ, אִם תִּקְבַּל אֶת יְדִיעוֹת
 אֱלֹהֵי, אִז לֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוֹלָם, וְלֹא תִפְחַד
 מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְתִעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם
 בְּשָׁלוֹם, וְאִם לֹא תִקְבַּל יְדִיעוֹת אֱלֹהֵי, אִזִּי מִכָּל דְּבָר
 קָטָן תִּשָּׁבֵר, וּמִכָּל אָדָם תִּפְחַד, וְתִהְיֶה נִרְדָּף מֵעֲצָמָךְ
 יוֹתֵר מֵאַחֲרִים, וְזֶה יִשָּׁבֵר אֶת כָּל רוּחָךְ, וְיִחְלִישׁ אֶת
 יְדֵעָתְךָ, וְיִסְבֵּב וְיַעֲקֵם מַחֲךָ וְלִבְךָ בְּקִשְׁיוֹת וּבְסִפְקוֹת
 עָלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְגִּישׁ אֶת מְרִירוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה
 וְהַבְּלִיּוֹ, וְיִהְיוּ לְךָ הַחַיִּים מְרִים מְאֹד, וְכָל יוֹם וְיוֹם
 תִּסְבַּל מְרִירוֹת אַחֲרוֹת לְגַמְרִי; וְעַל-כֵּן רָאָה,
 אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקָר, לֹא לְהִיּוֹת בְּטָלָן, אֲלֹא הַדְּבִק אֶת

עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע אשר בכל תנועה ותנועה שם אלוֹפּוֹ של עולם, ומה יעשה לך אדם מבלעדיו? תברך, אתה צריך רק לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ודיקא על-ידי-זה תזכה לעבר את זה העולם בקלות ובנקל, ותהיה דבוק בתי החיים בו? תברך.

י

אהובי, בני היקר, עליך לדעת, כי אין שום הצלחה בזה העולם, אלא למי שמאמין בו? תברך, ומדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ואינו מבלבל את עצמו משום דבר שבעולם? יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה, אלא תמיד בורח אליו? תברך, זה עקר הצלחת האדם בזה העולם; ועל-כן אהובי, בני היקר, אם אתה רוצה להצליח בזה העולם, תכניס בדעתך יסודות אלו שאמר החכם: שלשה קיומו של האדם בזה העולם: המתון, השתיקה והסבל. הינו כשאדם מרגיל את עצמו להיות מתון מתון, ועל כל דבר הוא ממתין ואינו דוחק את השעה, ומחכה ומצפה ומקנה לישועתו

יתברך, ואינו דוחק את עצמו על שום דבר, אלא
 תמיד הוא נדחק מפני השעה, ונדחק מפני האדם,
 ואינו מבלבל את עצמו משום דבר ומשום בריה
 שבעולם, רק ממתין הרבה לישועתו, ויקא האדם
 הנה יצליח בחייו הגשמיים והרוחניים בעולם הזה
 ובעולם הבא, כי אי אפשר להצליח אלא על-ידי
 מידת ההמתנה, שצריך להיות מתון מתון, ולחכות
 הרבה בזה העולם, ועל כל דבר צריכין רק לחכות
 ולקוות ולצפות, ואז סוף כל סוף יגיע אל מחוז
 חפצו לשלום. וכן הדבר במדת השתיקה, אין
 צריכין לענות לכל אחד שמחרף ומבזה אותו,
 צריכין לברח רק אליו יתברך, ולדבר ולשיח
 ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, כאשר
 ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ואל יפתח יצרו
 כאלו יש איזו עצה אחרת בזה העולם לתן לה, כי
 הכל הבל ודמיונות שוא, כי העקר בזה העולם הוא
 להרגיל את עצמו לבוא אליו יתברך בתמימות
 ובפשיטות, ולדבר ולשיח ולספר לפניו יתברך את
 כל אשר עם לבבו, ולשתק ולא להשיב למחרפו
 דבר, ומכל שפן וכל שפן שלא יטיח דברים כלפי
 מעלה, חס ושלום, בעת צרתו ומרירותו, אלא בא

יבא אליו יתברך ברחמים ובתחנונים, ויבקש
 ויתחנן על נפשו, שיחוס וירחם עליו ויוציאו
 מצרתו ומסבלו שסובל בזה העולם, ודיקא על-
 ידי-זה יצליח לעבר את זה העולם בשלום, וכן
 הדבר עם מדת הסבלנות, שצריכין לסבל הרבה
 מאד, כי זה העולם מלא מרירות ויסורים
 ומכאובים, שסובלים מעצמו ומבני ביתו ומשכנים
 ומקרובים ומרחוקים, ואי אפשר לעבר את זה
 העולם אלא על-ידי מדת הסבל, לסבל את הכל.
 ואיך יכול לסבל? רק על-ידי שמדבק את עצמו
 באין סוף ברוך הוא, ומסתיר ומכסה עצמו באור
 אין סוף ברוך הוא, אשר זה צלו יתברך; ועל-כן
 ראה אהובי, בני היקר, לדעת אשר אי אפשר
 להצליח בזה העולם אלא על-ידי מדות אלו, הינו
 להמתין הרבה על כל דבר, ולא לדחק את השעה
 בשום פנים ואפן; כי רב הצרות והיסורים
 והמרירות שעוברים על האדם הן רק מחמת
 שדוחק את השעה, ורוצה מה שרוצה בו ברגע,
 ואין זה הולך כן, כי לפעמים צריכין לחכות יום
 יומים, שבוע שבועים, חדש חדשים, ולפעמים
 שנה וגם שנים, ואף-על-פי-כן אסור לפל בדעתו

כָּלֵל, רק לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם
 וְלִהְיֹתִין וְלִהְמַתִּין, וְזֶה עֵקֶר הַצְּלַחַת הָאָדָם, וְכֵן
 לְהִיּוֹת רָגִיל בְּמִדַּת הַשְּׁתִיקָה לֹא לְהַגִּיב לְכָל פְּרָחַח
 וְלְכָל רָשָׁע, אֲלֵא לְדָם וְלִשְׁתֵּק לְמַחְרָפֵהוּ וְלְמַבְזֵהוּ,
 וְלִדְבֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָסוּר
 לְהִשָּׁבֵר מֵאַף אֶחָד בְּעוֹלָם, כִּי כָּל זְמַן שֵׁשׁ לְאָדָם
 הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לוֹ מָה לְפַחֵד מִשׁוּם בְּרִיָּה
 שְׁבַעְעוֹלָם, וּמְכַל שֶׁכֵּן שְׂאֵין לוֹ לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר,
 מֵאַחַר שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא עִמּוֹ, אֶתוֹ וְאָצְלוֹ, וְלִזְוֶה
 זוֹכִים עַל-יְדֵי מִדַּת הַשְּׁתִיקָה, כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם שׁוֹתֵק,
 וְאֵינוֹ מְגִיב, עַל-יְדֵי-זֶה מֵאִיר עֲלָיו אִוְרוֹ הָאֵין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּזֶה מְגַלֶּה פְּנִימִיּוֹת לְכָבוֹ לְטוֹבָה.
 וְכֵן הַדְּבָר בְּמִדַּת הַסְּבִלְנוּת, כָּל מִי שֶׁזוֹכֶה יוֹתֵר
 לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עַד שֶׁהוּא חֵי עִם אָמוּנָה,
 וְיוֹדֵעַ אֲשֶׁר כָּל נְשִׁימָה וּנְשִׁימָה שֶׁהוּא נוֹשֵׁם, הוּא
 נוֹשֵׁם אֲוִירוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל,
 וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אֲזִי הוּא סוֹבֵל אֶת כָּל
 מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וְאֵינוֹ נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְאֵינוֹ
 נִשְׁבֵּר; וְלָכֵן רָאָה, אֲהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְחַקֵּק בְּדַעְתָּךְ
 יְדִיעוֹת אֵלוֹ, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ כָּל יְמֵי
 חַיֶּיךָ. וְתִזְכֹּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלוֹ כִּי הֵם עֵקֶרִים רַבִּים

בְּחַיֵּי הָאָדָם, כִּי עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים
וְגַלִּים, עַד שֶׁהוּא מֵיֵאֵשׁ אֶת עֲצָמוֹ מִהָעוֹלָם הַזֶּה
וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, וּמֵיֵאֵשׁ עֲצָמוֹ מִחַיּוֹ, וְאֵינוֹ רוֹאֶה
שׁוֹם מְנוּס לְנַפְשׁוֹ, אֲבָל עַל-יְדֵי שְׁמֵרָגִיל אֶת עֲצָמוֹ
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלִשְׁיַח וּלְסִפּוֹר לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ אֶת
כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּמְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּכָל
מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר וְאֵינוֹ נִתְבַּטֵּל
מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, הוּא דִּיקָא יַעֲבֹר אֶת זֶה
הָעוֹלָם בְּטוֹב וּבְנִעִימִים; כִּי זֶה הָעוֹלָם הָעוֹבֵר הוּא
רַק גֶּשֶׁר קָטָן וְצָר מְאֹד, וְהַכֶּלֶל וְהָעֶקֶר לֹא לְהִתְפַּחַד
כָּלֵל, וְעֶקֶר הַצְּלַחַת הָאָדָם הוּא דִּיקָא עַל-יְדֵי מַדּוֹת
אֵלוֹ, שֶׁהוּא מְתוֹן מְתוֹן מְאֹד עַל כָּל דָּבָר, וּמְחַכָּה
וְאֵינוֹ דוֹחֵק אֶת הַשָּׁעָה, וְשׁוֹתֵק וְאֵינוֹ מְגִיב, וְהוּא
סוֹבֵל אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּא עָלָיו, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְדִיקָא
עַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת
הַבוֹרָא יִתְבַּרֵּךְ שְׁמוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יַעֲבֹר אֶת זֶה
הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם, וְיִחְיֶה חַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים בְּזֶה
הָעוֹלָם; וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִים דְּבָרֵינוּ
בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, וְיִזְכֶּה לִירֵשׁ אֶת
הָעוֹלָם הַזֶּה וְאֶת הָעוֹלָם הַבָּא גַם יַחַד; אֲשֶׁרִי מִי

רלה

אל תשבר

שאינו מטעה את עצמו כלל, אלא זוכר את הדברים
האלו תמיד, וחוזר עליהם בכל יום ויום, אשר
על-ידי-זה אף פעם לא ישבר מאף אחד, ויבטח בו
יתברך, ויחכה ויקנה תמיד לישועתו יתברך, ואז
דיקא יזכה להיות עיל ונפיק, שיפגס בשלום ויצא
בשלום, ותהיה יציאתו מן העולם הזה כביאתו,
אשרי לו בזה ואשרי לו בכא לחיי נצח.

תם ונשלם, שבח לאל בורא עולם!

צָרִיף שְׁתַּדַּע, שְׁבַכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרֵי
שְׁבַעוֹלָם יֵשׁ בָּהֶם אֵיזָה הֶרְחָבָה,
מִלְבַּד מֵה שְׁמֻצָּפִים שְׁבַח־סֵדוֹ יוֹשִׁיעַ
וַיִּבְטַל הַצָּרָה לְגַמְרֵי, אִף גַּם בַּצָּרָה
בְּעֲצָמָה בְּוֹדֵאֵי יֵשׁ בָּהּ אֵיזָה הֶרְחָבָה.
וְתִסְתַּכַּל עַל זֶה הַיֵּטֵב, וְעַל-יְדֵי-זֶה
תֻּכַל לְסַבֵּל וּלְקַבֵּל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ כָּל יָמֶיךָ בְּאַהֲבָה, וְלֹא תִתְבַּהֵל
מִשׁוֹם דָּבָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה תֻּכַל
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ תָּמִיד בְּכָל מֵה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹשִׁיעַ לְךָ
הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

(לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן קצה)